REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE LA TOUR EGGEVOORDE SISE AVENUE DU MAELBEEK, 21 A BRUXELLES

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire (CoBAT), les articles 223 à 228;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 2 avril 2020 entamant la procédure de classement comme monument comme monument la totalité de la tour Eggevoorde sise avenue du Maelbeek, 21 à Bruxelles

Vu la notification de l'entame de la procédure de classement en date du 5 mai 2020 au Collège des Bourgmestre et Echevins de la Ville de Bruxelles, également propriétaire du bien

Vu l'avis favorable émis par la Commission royale des Monuments et des Sites en sa séance du 12 mai 2021 sur le classement tel que proposé dans l'arrêté du 2 avril 2020

Considérant que le Collège des Bourgmestre et Echevins de la Ville de Bruxelles n'a pas émis de remarques quant à la proposition de classement du bien ;

Vu la proposition du Secrétaire d'Etat chargé de l'Urbanisme et du Patrimoine, des Relations européennes et internationales, du Commerce extérieur et de la Lutte contre l'Incendie et l'Aide médicale urgente ;

Sur la proposition du Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Monuments et Sites,

Après délibération,

Arrête :

Article 1er. Est classé comme monument la totalité de la Tour Eggevoorde sise avenue du

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN DE EGGEVOORDETOREN GELEGEN MAALBEEKLAAN 21 IN BRUSSEL

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (BWRO), de artikelen 223 tot 228;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 april 2020 tot instelling van de procedure tot bescherming als monument van de totaliteit van de Eggevoordetoren gelegen Maalbeeklaan 21 te Brussel;

Gelet op de kennisgeving van de instelling van de procedure tot bescherming aan het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Brussel, tevens eigenaar van het goed op 5 mei 2020

Gelet op het gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen over de bescherming, zoals voorgesteld in het besluit van 2 april 2020, uitgebracht tijdens de zitting van 12 mei 2021;

Overwegende dat het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Brussel geen advies heeft uitgebracht;

Gelet op het voorstel van de Staatssecretaris bevoegd voor Stedenbouw en Erfgoed, Europese en Internationale Betrekkingen, Buitenlandse Handel en Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp;

Op voordracht van de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Monumenten en Landschappen;

Na beraadslaging,

Besluit:

Artikel 1. Wordt beschermd als monument de totaliteit van de Eggevoordetoren gelegen Maalbeeklaan 21 in Brussel in het Leopoldpark.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Maelbeek, 21 à Bruxelles dans le parc Léopold.
L'intérêt historique et archéologique du bien est précisé dans l'annexe I faisant partie intégrante du présent arrêté.

Le bien est connu au cadastre de Bruxelles, 5e division, parcelle n° E598.

Article 2. La délimitation du monument est reprise sur le plan figurant à l'annexe II faisant partie intégrante du présent arrêté.

Article 3. Le Ministre qui a les Monuments et Sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 1er juillet 2021

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du Biculturel d'intérêt régional

Rudi VERVOORT

Le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles

Sven GATZ

De historische en archeologische waarde van het goed wordt uiteengezet in bijlage I, die integraal deel uitmaakt van dit besluit.

Het goed is bekend ten kadaster van Brussel, 5e afdeling, perceel nr. E598.

Artikel 2. De afbakening van het monument wordt aangegeven op het plan in bijlage II, die integraal deel uitmaakt van dit besluit.

Artikel 3. De Minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 juli 2021

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Territoriale ontwikkeling en Stadsvernieuwing, Toerisme, de Promotie van het Imago van Brussel en Biculturele Zaken van gewestelijk Belang

Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
-07- 2021
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE LA TOUR EGGEVOORDE SISE AVENUE DU MAELBEEK 21 A BRUXELLES

Référence cadastrale : Bruxelles, 5e division, parcelle n°E598.

Description sommaire

La Tour Eggevoorde est implantée dans le Parc Léopold, classé comme site (AR du 18/11/1976). Il s'agit d'une tour ronde, probablement de la fin du XVIe ou du début du XVIIe siècle et flanquée d'un pavillon qui lui est postérieur (milieu du XVIIe siècle). Elle constitue le seul vestige de la seigneurie d'Eggevoorde, domaine des châtelains de Bruxelles, installés dans la vallée du Maelbeek.

FAÇADES

La tour circulaire, haute de 7m85 est construite en briques rouges largement rejointoyées et rehaussées de grès lédien. Au rez-de-chaussée se trouvent une porte ainsi que quatre petites fenêtres dont une est actuellement obturée. L'étage est éclairé par quatre grandes baies à croisée de pierre. Elles ont été restaurées via le remplacement des pierres et des châssis. Au-dessus de ces baies, une corniche en pierre soutenue par deux rangs de briques atteste de l'ancien niveau de toiture. L'élévation se termine par un large larmier sous des corbeaux portant la corniche et la toiture en poivrière, surmontée d'un épi. Deux lucarnes à croupe éclairent les combles.

Vers le milieu du XVIIe siècle, un pavillon est annexé à la tour. De forme rectangulaire, il compte un niveau sur caves voûtées en berceau dont une partie contenait deux réservoirs à poissons (d'où son appellation Vischhuis). La façade, composée d'un soubassement en pierre et construite en briques, est percée d'une porte à imposte et d'une fenêtre, anciennement à croisée de pierre. La toiture mansardée est ouverte par une lucarne à croupe.

Des travaux réalisés à la fin du XIXe siècle ont fortement altéré l'aspect de la tour et du pavillon. En 1934, François Malfait, architecte de la Ville de Bruxelles, dresse des plans lui redonnant un aspect plus original. Ces plans semblent avoir été mis en œuvre puisqu'ils correspondent à l'état actuel de la tour.

INTÉRIEUR

Le rez-de-chaussée de la tour est divisé en trois espaces par de légères cloisons. Le plafond est composé de poutraisons et solives en bois sur lesquelles repose le plancher de l'étage supérieur. On y voit encore la trace de l'ancien escalier de la tour du côté ouest.

L'étage se caractérise par un plafond rayonnant en bois. Les montants en pierre bleue de la croisée dans l'imposte des fenêtres portent tous une marque lapidaire en forme de « 3 ». Le plancher semble récent, la cheminée fortement restaurée et des piliers situées sous chaque poutre de plancher ne semblent pas être d'origine.

Les combles sont fait d'une charpente en bois traditionnelle probablement en chêne. Elle est composée d'un niveau de portique trapézoïdal soutenant une panne circulaire et un poinçon rassemblant en son sommet le faisceau convergeant de chevrons. Un seul vrai portique traversant, composé de deux jambes de forces soutenant un faux entrait soutenu par des aisseliers recueille les quatre autres demi-fermes.

Les pièces de bois présentant un sciage manuel attestant de leur ancienneté sont marquées à l'aide de ciseau à bois de I à VI, sans pour autant respecter un ordre circulaire. Enfin, une des jambes de force mentionne un millésime gravé «1711».

Le rez-de-chaussée du pavillon, accessible via un escalier de quatre marches, est une pièce rectangulaire carrelée pourvue d'une cheminée d'angle. Au plafond, une poutre et des solives soutiennent le plancher du premier étage. L'escalier menant au premier étage présente des traces de sciage manuel. C'est sous cet espace du rez-de-chaussée qu'étaient situées les deux réservoirs à poissons, comme en attestent les plans de François Malfait, architecte de la Ville de Bruxelles de 1917 à 1942.

L'étage du pavillon est éclairé par une lucarne. Les combles situés au-dessus sont un espace réduit accessible depuis les combles de la tour elle-même. Il s'agit d'un espace sous faîte à deux pans.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Intérêt du bien selon les critères définis à l'article 206, 1er du Code Bruxellois de l'Aménagement du Territoire

INTÉRÊTS HISTORIQUE ET ARCHÉOLOGIQUE

La Tour Eggevoorde constitue l'un des plus anciens vestiges de la Seigneurie Eggevoorde, installée dans la vallée du Maelbeek.

Le domaine d'Eggevoorde s'étendait sur tout le versant occidental de la vallée du Maelbeek. En raison du relief accidenté des lieux, ce domaine dominait le confluent du Maelbeek avec le Dambeek et le Broebelar ainsi que l'étang d'Etterbeek et le moulin situé en aval. Le nom Eggevoorde est issu de gué éponyme qui permettait de traverser le ruisseau. Il s'agissait du seul passage entre Bruxelles et la vallée de la Woluwe ou la forêt de Soignes. A l'origine, ce lieu stratégique relevait du domaine ducal. Au XIIe siècle, le duc y donne d'importantes possessions aux châtelains de Bruxelles ainsi qu'à l'église Saint-Jacques-sur-Coudenberg.

Le domaine des châtelains Eggevoorde, dont les origines sont peu connues, était très étendu et constitué à la fin du Moyen Age d'un vaste fief avec château, moulin, étangs, prés, terres, verger, brasserie-auberge,...

En tant que fief de la châtellenie, le domaine passe entre les mains de plusieurs familles à partir du XIIe siècle. En 1420, le domaine d'Eggevoorde passe à la famille van der Noot et ensuite aux mains de la famille Ranst qui, en 1603, le vend au Conseil des Finances.

Sur le plan de Deventer (1555), un petit bâtiment circulaire en briques, situé à l'angle nord-ouest du jardin est repérable. Dans le courant du XVIIe siècle, un pavillon rectangulaire dénommé Vischhuis est accolé à la tour. Ce pavillon comportait des réservoirs à poissons. La partie contiguë à la tour était destinée à la cage d'escalier donnant accès aux différentes pièces. Cela permit de supprimer l'escalier interne de la tour proprement dite et d'en agrandir les pièces. Cet ensemble constituait probablement le centre d'exploitation des pêcheries ducales de la vallée du Maelbeek.

Enfin, au début du XVIIIe siècle, le domaine est scindé. La partie nord est achetée par Pierre Abeloos, châtelain de Sainte-Gudule, pour y construire une demeure. Devenue propriété de la famille Dubois de Bianco au début du XIXe siècle, le domaine est cédé en 1851 par son propriétaire à la Société royale de Zoologie, d'Horticulture et d'Agrément. Cette partie du domaine devient donc le Jardin Zoologique et ensuite l'actuel Parc Léopold. Aujourd'hui, seule la Tour Eggevoorde et son annexe témoignent du passé domanial du lieu.

Au cours du XXe siècle, la tour et son pavillon deviennent propriété de la Ville de Bruxelles, mais sans faire l'objet d'un projet global. Elle sera donc restaurée dans les années 1930 et ensuite abandonnée. La tour est encore occupée à partir de 1970 pour être finalement laissée à l'abandon dans le courant des années 1980. Elle est actuellement occupée par le service des Espaces Verts de la Ville de Bruxelles.

De par son histoire, la Tour Eggevoorde semble donc s'inscrire dans une logique d'édifice rural lié à une activité agraire et piscicole. Toutefois, sa typologie particulière, en forme de tour, n'est pas caractéristique de ce type d'utilisation. Il reste donc très difficile de déterminer quelle était l'utilisation de la tour avant qu'elle ne soit étendue par le pavillon Vischhuis. La tour servait peut-être simplement de « marqueur » du domaine seigneurial.

Une analyse dendrochronologique réalisée en 2019 permet d'évaluer la date d'abattage des arbres utilisés pour les planchers et la charpente de la tour. Celle-ci se situerait entre 1603 et 1620, ce qui atteste l'ancienneté de ces structures.

Une étude archéologique approfondie pourrait être envisagée afin de déterminer quels sont les éléments d'origine et d'établir les différentes phases de construction. Il semble toutefois déjà évident que le bâtiments abrite de nombreux matériaux anciens et digne d'intérêt archéologique.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Sources :
S. MODRIE et P. SOSNOWSKA, Evaluation patrimoniale de la tour Eggevoorde sise avenue de Maelbeek, 21 à Bruxelles. Rapport de visite, Urban.Brussels – BUP (Archéologie) & ULB – CreA Patrimoine, 2018.
J.-F. DE PAUW, La Vallée du Maelbeek, Bruxelles, 1914.
Atlas du sous-sol archéologique de la région de Bruxelles, n°7, Ministère de la Région Bruxelles-Capitale & Musées royaux d'Art et d'Histoire, Bruxelles, 1994.
Atlas du sous-sol archéologique de la région de Bruxelles, n°12, Ministère de la Région Bruxelles-Capitale & Musées royaux d'Art et d'Histoire, Bruxelles, 1997.
Plans Ville de Bruxelles, A14.01

Vu pour être annexé à l'arrêté du 1er juillet 2021,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du Biculturel d'intérêt régional

Rudi VERVOORT

Le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles

Sven GATZ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
12 -07- 2021
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

GOUVERNEMENT DE LA REGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN DE EGGEVOORDETOREN GELEGEN MAALBEEKLAAN 21 IN BRUSSEL

Kadastrale gegevens: Brussel, 5e afdeling, perceel nr. E598.

Beknopte beschrijving

De Eggevoordetoren staat in het Leopoldpark, dat beschermd is als landschap (K.B. van 18.11.1976). Het betreft een ronde toren, wellicht uit het einde van de 16e of het begin van de 17e eeuw, geflankeerd door een paviljoen van latere datum (midden van de 17e eeuw). De toren is het enige overblijfsel van een domein van de kasteelheren van Brussel, de heerlijkheid Eggevoorde in de Maalbeekvallei.

GEVELS
De ronde toren is 7,85 m hoog en is gebouwd uit rode gevelstenen met brede voegen en verfraaid met zandsteenlagen. Op de benedenverdieping zijn er een deur en vier kleine vensters, waarvan er een momenteel is dichtgemetseld. De verdieping wordt verlicht door vier grote muuropeningen met stenen kruiskozijnen. Ze werden gerestaureerd door middel van het vervangen van de stenen en het raamwerk. Boven die openingen geeft een stenen kroonlijst die rust op twee rijen gevelstenen, het oude dakniveau aan. De gevel wordt bekroond door een brede druiplijst onder kraagstenen waarop de kroonlijst en het kegelvormige dak rusten, bekroond door een makelaar. Twee dakkapellen onder schilddak brengen licht in de zolderruimte.

Medio 17e eeuw werd aan de toren een rechthoekig paviljoen toegevoegd. Het heeft één bouwlaag op kelders onder tongewelf, waarvan een deel twee visbassins bevatte (vandaar de benaming Vischhuis). De gevel, bestaande uit een stenen onderbouw en opgetrokken uit gevelstenen, bevat een deur onder impostvenster en een venster, voorheen met stenen kruiskozijn. Een dakkapel onder schilddak vormt een opening in het mansardedak.

De werken die aan het eind van de 19e eeuw werden uitgevoerd, hebben het uitzicht van de toren en het paviljoen sterk gewijzigd. In 1934 realiseerde François Malfait, architect van de stad Brussel, plannen die hen een meer oorspronkelijk aspect geven. Des plannen lijken uitgevoerd te zijn aangezien zij overeenkomen met de huidige toestand van de toren.

INTERIEUR
De benedenverdieping is in drie ruimten opgedeeld door middel van lichte wanden. Het plafond bestaat uit balkwerk en houten dwarsbalken waarop de vloer van de hogere verdieping rust. Er zijn nog sporen te zien van de oude torentrap aan de westzijde.

De verdieping wordt gekenmerkt door een straalvormig houten plafond. De stijlen in blauwsteen van het kruiskozijn in het bovenlicht van de vensters bevatten allemaal een in steen gehouwen merkteken in de vorm van '3'. De plankenvloer lijkt recent, de ingrijpend gerestaureerde schouw en de zuilen onder elke draagbalk van de plankenvloer lijken niet de oorspronkelijke te zijn.

De zolderruimte is gemaakt uit een traditioneel houten dakgebinte, vermoedelijk uit eik. Het dakgebinte bestaat uit een trapeziumvormig dakportiek als ondersteuning van een cirkelvormige dakstoeldwarsbalk en een makelaar die in zijn top de convergerende bundel daksparren verzamelt. Eén enkel doorlopend echt portiek, bestaande uit twee steunspijlen ter ondersteuning van een valse trekbalk, ondersteund door hoekdwarsstangen, biedt plaats aan de vier andere halfspanten.

De houten onderdelen die manueel werden uitgezaagd, wat op hun ouderdom wijst, zijn met een houtbeitel gemarkeerd van I tot VI, zonder dat daarbij de cirkelvormige volgorde wordt nageleefd. Tot slot vermeldt een van de steunspijlen een gegraveerd jaartal, '1711'.

De benedenverdieping van het paviljoen is toegankelijk via een trap met vier treden en vormt een betegelde rechthoekige ruimte met een hoekschouw. Aan het plafond ondersteunen een balk en dwarsbalken de vloer van de eerste verdieping. De trap die naar de eerste verdieping leidt, vertoont sporen van manueel verzagen. Onder deze ruimte van de benedenverdieping bevonden zich de twee visbassins, zoals te zien is op de plannen van François Auguste Malfait, architect van de stad Brussel van 1917 tot 1942.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

De verdieping van het paviljoen wordt verlicht door een dakkapel. De zolderruimte daarboven is een kleine ruimte die toegankelijk is via de zolder van de toren zelf. Het betreft een ruimte onder een nok met twee dakvlakken.

Waarde van het goed volgens de criteria die worden bepaald in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

HISTORISCHE EN ARCHEOLOGISCHE WAARDE

De Eggevoordetoren vormt een van de oudste overblijfsels van de heerlijkheid Eggevoorde in de Maalbeekvallei.

Het domein van Eggevoorde strekte zich uit over de hele westelijke helling van de Maalbeekvallei. Door het grillige reliëf van de plek domineerde dit domein de samenvloeiing van de Maalbeek met de Dambeek en de Broebelaar, en de vijver van Etterbeek en de stroomafwaarts gelegen molen. De naam Eggevoorde verwijst naar de gelijknamige voorde, een doorwaadbare plaats. Het betrof de enige doorgang tussen Brussel en de Woluwevallei of het Zoniënwoud. Oorspronkelijk behoorde die strategische plek tot het hertogelijk domein. In de 12e eeuw gaf de hertog er belangrijke bezittingen aan de kasteelheren van Brussel en aan de kerk van Sint-Jacob op de Koudenberg.

Het domein van de kasteelheren Eggevoorde, van wie de oorsprong vrij onbekend is, was erg uitgestrekt en vormde op het einde van de middeleeuwen een groot leengoed met een kasteel, een molen, vijvers, weiden, bouwland, een boomgaard, een bierhuis-herberg, ...

Vanaf de 12e eeuw ging het domein, als leengoed van het kasteelheerschap, over naar verscheidene families. In 1420 werd het domein Eggevoorde eigendom van de familie van der Noot, en vervolgens van de familie Ranst, die het in 1603 verkocht aan de Raad van Financiën.

Op het plan van Deventer (1555) is in de noordoostelijke hoek van de tuin een klein rond gebouw in baksteen te zien. In de loop van de 17e eeuw werd een rechthoekig paviljoen, Vischhuis genaamd, tegen die toren aangebouwd. Dat paviljoen bevatte visbassins. Het deel dat aan de toren grensde, was bestemd voor het trappenhuis dat toegang bood tot de verschillende kamers. Zo kon de binnentrap van de eigenlijke toren worden weggehaald en konden de kamers van de toren worden vergroot. Het geheel vormde waarschijnlijk het exploitatiecentrum van de hertogelijke visserijen van de Maalbeekvallei.

Begin 18e eeuw werd het domein ten slotte opgesplitst. Het noordelijke deel werd gekocht door Pierre Abeloos, kasteelheer van Sint-Goedele, die er een woonhuis bouwde. Het domein, dat begin 19e eeuw eigendom van de familie Dubois de Bianco was geworden, werd in 1851 door zijn eigenaar geruild tegen aandelen in de Société royale de Zoologie, d'Horticulture et d'Agrément (Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde, Plantkunde en Sierteelt). Dit deel van het domein werd dus de Dierentuin, later het huidige Leopoldpark. Enkel de Eggevoordetoren en zijn bijgebouw getuigen nu nog van het domaniale verleden van het park.

In de loop van de 20e eeuw worden de toren en het paviljoen eigendom van de Stad Brussel, maar zonder dat ze deel gingen uitmaken van een globaal project. De toren werd gerestaureerd in de jaren 1930, en vervolgens aan zijn lot overgelaten. Vanaf de jaren 1970 is de toren nog bewoond om uiteindelijk verlaten te worden in de loop van de jaren 1980. Momenteel maakt de Groendienst van de stad Brussel er gebruik van.

Door zijn geschiedenis lijkt de toren dus te passen binnen een logica van een ruraal gebouw verbonden met een landbouw- en visteeltactiviteit. Zijn bijzondere typologie, in de vorm van een toren, is echter niet kenmerkend voor deze gebruiksvorm. Het blijft dus erg moeilijk om vast te stellen waarvoor de toren werd gebruikt voordat hij werd uitgebreid met het paviljoen Vischhuis. Misschien diende de toren gewoon als 'merkteken' van het domein van de kasteelheren.

Een dendrochronologisch onderzoek uit 2019 maakt het mogelijk om de datum vast te stellen waarop de bomen die voor de plankenvloeren en het dakgebinte van de toren werden gebruikt, werden geveld. Deze datum ligt ergens tussen 1603 en 1620, wat de ouderdom van deze structuren aantoont.

Er zou ook een grondige archeologische studie kunnen worden overwogen om de oorspronkelijke elementen te bepalen en de verschillende bouwfasen vast te stellen. Het is wel al overduidelijk dat het gebouw veel oude materialen bevat en van archeologisch belang is.

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Bronnen :
S. MODRIE et P. SOSNOWSKA, Evaluation patrimoniale de la tour Eggevoorde sise avenue de Maelbeek, 21 à Bruxelles. Rapport de visite, Urban.Brussels – BUP (Archéologie) & ULB – CreA Patrimoine, 2018.
J.-F. DE PAUW, La Vallée du Maelbeek, Bruxelles, 1914.
Atlas du sous-sol archéologique de la région de Bruxelles, n°7, Ministère de la Région Brúxelles-Capitale & Musées royaux d'Art et d'Histoire, Bruxelles, 1994.
Atlas du sous-sol archéologique de la région de Bruxelles, n°12, Ministère de la Région Bruxelles-Capitale & Musées royaux d'Art et d'Histoire, Bruxelles, 1997.
Plans Ville de Bruxelles, A14.01

Gezien om als bijlage gevoegd te worden bij het besluit van 1 juli 2021,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Territoriale ontwikkeling en Stadsvernieuwing, Toerisme, de Promotie van het Imago van Brussel en Biculturele Zaken van gewestelijk Belang

Rudi VERVOORT

Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel

Sven GATZ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
12 -07- 2021
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCHI

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION BRUXELLES-CAPITALE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

ANNEXE II DE L' ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT LA TOTALITE DE LA TOUR EGGEVOORDE SISE AVENUE DU MAELBEEK 21 A BRUXELLES

BIJLAGE II BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN DE EGGEVOORDETOREN GELEGEN MAALBEEKLAAN 21 IN BRUSSEL

DELIMITATION DU BIEN

AFBAKENING VAN HET GOED

Vu pour être annexé à l'arrêté du,1er juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du biculturel d'intérêt régional

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 1 juli 2021

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Territoriale ontwikkeling en Stadsvernieuwing, Toerisme, de Promotie van het Imago van Brussel en Biculturele Zaken van gewestelijk Belang

Rudi VERVOORT

Le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel

Sven GATZ

Copie certifiée conforme
Voor eensluidend afschrift
12 -07- 2021
Chancellerie - Kanselarij
Hamid MHAOUCH